

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danne-Virke I

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 367.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670057529488/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Danne-Virke I

gribe Sandhedens Naade og Retfærdighedens Miskundhed, saa godt kan vi begribe, at uden det er Frelse umulig, og Ordets Kiødspaatagelse er et Underværk, som, naar vi skal frelses i Tiden, enten maa være skeet eller skal skee; thi kan Mennesket ikke i sig selv opløtte sig til Sandhed, da maa Sandhed fornødre sig til Mennesket, hvis noget kjerligt Samfund skal vende muligt.

Dog, jeg vil her slet ikke prøve paa at bevise, hvilket Daarskab det er at ville forskyde Christendommen, fordi den er, hvad vi kan indsee, Mennesket og endnu mere det syndige Menneskes Frelse maa være — ubegribelig; jeg vil ikke engang prøve paa at bevise, hvad der imidlertid ogsaa lader sig bevise, at er Aabenbarelsen ikke skeet, da kan den ikke skee; thi jeg veed, det nytter ikke; jeg vilde kun bane mig Vei til at vise, hvorledes Dunkelheden om Historiens nødvendige og dog, som det synes, i Almindelighed umulige Dyrkning og Gavnlighed klarer sig under den Forudsætning, at Christendom er Sandhed, ligesom vi paa Veien have seet, at hiin Dunkelhed, under den Forudsætning, at der ingen overnaturlig Aabenbaring er skeet, bliver til et ægyptisk Mørke, der kun gennemlynes af Glimt, som vidne, at Solen skinner i Gosen og vil, naar den engang gennembryder Mørket, kun aabenbare Død i Dom.

Er det nemlig forud aabenbaret, hvad Historien skal sände, da er det paa eengang klart, at Alle, som vil den rette Vei, maa elske Historien, og tabe dog Intet, om de maae nøies med Historien om Sandheds umiddelbare Aabenbaring, det er: med Evangeliet; thi Historien har intet Nyt for dem at bringe, som de ikke eie alt i Troe og Haab; den vil og maa bescigle deres Tro og Haab med Salighed, hvad enten de saa kiende lidt eller meget til dens underlige Løb. Maaskee kunde nogen spørge, om ikke da videre historisk Kundskab var aldeles overflødig; men neppe lønner det Umagen for Alvor at besvare et Spørgsmaal, der kun kan gøres paa Skrømt; thi det er iblandt Andet det samme som at spørge, om ikke nok et fromt Barn kunde undvære Undervisning, Formaning og Advarsel og ringeagte sin Faders Tale om Herrens Førelser, om hvad han leed, hvordan han fristedes, hvorlunde han trøstedes, hvorledes han seirede, og hvorpaa han klarlig kiendte Guds Finger. Bedre er det da at forbigaae unyttige Spørgsmaal og see, hvorledes Stillingen, saavel for den Lærde som for den Læge, har øiensynlig og herlig forandret sig ved Sandhedens Aabenbaring. Historiens Ufuldstændighed frister ei længer til Mismod, dens Omfang ei